

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำมา เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเกี่ยวกับ
การใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ บริหารธุรกิจ พุทธศักราช ๒๕๒๔
ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พุทธศักราช ๒๕๓๑ ในด้าน การบริหารและการบริการ
หลักสูตร (นักศึกษามีเฉพาะด้านการบริการหลักสูตร) การจัดการเรียนการสอนตาม
หลักสูตรวิชาภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเกี่ยวกับ
หลักสูตรและกระบวนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

(Percentage) มีชคณิตเลขคณิต (Arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard deviation) แลวนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๑ จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑	ตำแหน่งของผู้บริหาร		
	ผู้อำนวยการวิทยาเขต	๒	๕.๕๓
	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาเขต	๔	๑๑.๐๕
	หัวหน้าคณะวิชา	๔	๑๑.๐๕
	หัวหน้าสาขาวิชา	๑	๒.๗๖
	หัวหน้าแผนกวิชา	๗	๑๘.๓๓
	รักษาการณผู้ช่วยผู้อำนวยการ	๑	๒.๗๖
	ทั้งหัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกวิชา	๒	๕.๕๓
๒	เพศ		
	ชาย	๕	๑๒.๘๖
	หญิง	๑๒	๓๑.๑๔
๓	อายุ		
	๓๑ - ๔๐ปี	๒	๕.๕๓
	๔๑ - ๕๐ปี	๑๒	๓๑.๑๔
	๕๑ - ๖๐ปี	๗	๑๘.๓๓
๔	วุฒิทางการศึกษา		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๕	๑๒.๘๖
	วิชา เอกภาษาไทย	๕	๑๒.๘๖
	วิชา เอกภาษาอังกฤษ	๒	๕.๕๓
	วิชา เอกประวัติศาสตร์	๑	๒.๗๖
	วิชา เอกการบัญชี	๑	๒.๗๖

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
	ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	๑๒	๕๗.๑๔
	สาขาการสอนภาษาไทย	๒	๑๖.๖๗
	สาขาวิจัยการศึกษา	๒	๑๖.๖๗
	สาขามบริหารการศึกษา	๒	๑๖.๖๗
	สาขาการบัญชี	๒	๑๖.๖๗
	สาขาการเงิน	๑	๘.๓๓
	สาขาภาษาตะวันออก	๑	๘.๓๓
	สาขาศิลปกรรม	๑	๘.๓๓
	สาขาวิศวกรรม	๑	๘.๓๓
๕	เคยเข้ารับการอบรม		
	ไม่เคย	๑๐	๔๗.๖๒
	เคย	๑๑	๕๒.๓๘
๖	เรื่องที่เคยเข้ารับการอบรม		
	การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๒๔	๔	๓๖.๓๗
	การใช้สื่อการสอนวิชาภาษาไทย	๒	๑๘.๑๘
	การสอนภาษาอังกฤษ	๒	๑๘.๑๘
	การสอนภาษาไทยธุรกิจ	๑	๙.๐๙
	การผลิตสื่อการสอน	๑	๙.๐๙
	การออกและแต่งข้อสอบ	๑	๙.๐๙
๗	เคยสอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ		
	ไม่เคย	๑๒	๕๗.๑๔
	เคย	๔	๓๖.๓๖

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
(ข้อ ๘ - ๑๒	เฉพาะผู้บริหารที่เคยสอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ)		
๘	เคยสอนภาษาไทยมาแล้ว เป็นเวลา		
	๖ - ๑๐ ปี	๒	๒๒.๒๒
	๑๑ - ๑๕ ปี	๒	๒๒.๒๒
	มากกว่า ๑๕ ปี	๕	๕๕.๕๖
๙	วิชาภาษาไทยที่สอนน้อยคือ		
	วิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	๒	๒๒.๒๒
	วิชาในหมวดวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์	๑	๑๑.๑๑
	ทั้งวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป และ		
	วิชาในหมวดแกนธุรกิจสัมพันธ์	๖	๖๖.๖๗
๑๐	ระดับชั้นที่สอนคือ (ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)		
	ปวช. ปีที่ ๑	๖	๖๖.๖๗
	ปวช. ปีที่ ๒	๖	๖๖.๖๗
	ปวช. ปีที่ ๓	๗	๗๗.๗๘
	ปวส. ปีที่ ๑ และปวส. ปีที่ ๒	๓	๓๓.๓๓
๑๑	จำนวนคาบ / สัปดาห์ที่สอนคือ		
	๕ - ๑๐ คาบ	๑	๑๑.๑๑
	๑๑ - ๑๕ คาบ	๑	๑๑.๑๑
	๑๖ - ๒๐ คาบ	๓	๓๓.๓๓
	๒๑ - ๒๕ คาบ	๔	๔๔.๔๔
๑๒	งานในหน้าที่อื่นนอกจากงานสอน		
	ไม่ปฏิบัติ	-	-
	ปฏิบัติ	๕	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑๓	งานที่ปฏิบัตินอกจากงานสอนคือ		
	งานในหน้าที่หัวหน้าแผนก	๘	๘๘.๘๘
	อาจารย์แนะแนว	๘	๘๘.๘๘

จากตารางที่ ๑ แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าแผนกวิชา เป็นหญิง อายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี วุฒิต่างการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการสอนภาษาไทย ศึกษาศาสตร์ บริหารการศึกษา และการบัญชี ผู้บริหารส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๒๔

มีผู้บริหารเป็นจำนวนน้อยที่เคยสอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ส่วนผู้บริหารที่เคยสอนวิชาภาษาไทยส่วนมากเคยสอนมาแล้วเป็นเวลา ๑๕ ปี โดยสอนทั้งวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป และหมวดวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ ในระดับ ปวช. ปีที่ ๓ ปวช. ปีที่ ๑ และปวช. ปีที่ ๒ มีจำนวนคาบที่สอนประมาณ ๓๐ คาบ / สัปดาห์ นอกจากงานสอนแล้วผู้บริหารที่เคยสอนวิชาภาษาไทยยังทำหน้าที่ หัวหน้าแผนก และ อาจารย์แนะแนว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ จำนวนอาจารย์ภาษาไทยที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑	ตำแหน่ง		
	อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย	๒๗	๘๘.๓๘
	อาจารย์พิเศษวิชาภาษาไทย	๕	๑๕.๖๒
๒	เพศ		
	ชาย	๕	๑๕.๖๒
	หญิง	๒๗	๘๘.๓๘
๓	อายุ		
	๒๑ - ๓๐ ปี	๕	๒๘.๑๒
	๓๑ - ๔๐ ปี	๑๓	๔๐.๖๓
	๔๑ - ๕๐ ปี	๘	๒๕.๐๐
	๕๑ - ๖๐ ปี	๒	๖.๒๕
๔	วุฒิทางการศึกษา		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๒๘	๘๐.๖๓
	วิชา เอกภาษาไทย	๒๘	๘๐.๖๓
	วิชา เอกประวัติศาสตร์	๑	๓.๕๕
	ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	๓	๘.๓๓
	สาขาการสอนภาษาไทย	๒	๖.๖๓
สาขามบริหารการศึกษา	๑	๓.๓๓	
๕	เคยเข้ารับการอบรม		
	ไม่เคย	๒๒	๖๘.๓๕
	เคย	๑๐	๓๑.๖๕

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๖	เรื่องที่เคยเข้ารับการอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการวัดผลและประเมินผล การใช้หลักสูตร ปวช. ๒๕๒๔ ของสถาบันฯ และการใช้สื่อการสอน	๖	๖๐.๐๐
	การใช้หลักสูตรการสอนทักษะสัมพันธ์และ วรรณวิทัศน์	๒	๒๐.๐๐
	การสอนภาษาไทยธุรกิจ	๑	๑๐.๐๐
	การสอนการอ่านทำนองเสนาะ	๑	๑๐.๐๐
๗	เคยสอนวิชาภาษาไทยภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ		
	เคย	๓๒	๑๐๐.๐๐
๘	เคยสอนภาษาไทยมาแล้ว เป็น เวลา		
	๑ - ๕ ปี	๑๔	๔๓.๗๕
	๖ - ๑๐ ปี	๗	๒๑.๘๘
	๑๑ - ๑๕ ปี	๓	๙.๓๗
	มากกว่า ๑๕ ปี	๘	๒๕.๐๐
๙	วิชาภาษาไทยที่สอนนอคือ		
	วิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	๑๖	๕๐.๐๐
	วิชาในหมวดวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์	๔	๑๒.๕๐
	ทั้งวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปและ วิชาในหมวดแกนธุรกิจสัมพันธ์	๑๒	๓๗.๕๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐	ระดับชั้นที่สอน คือ (ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)		
	ปวช. ปีที่ ๑	๒๑	๖๕.๖๒
	ปวช. ปีที่ ๒	๒๒	๖๘.๗๕
	ปวช. ปีที่ ๓	๑๗	๕๓.๖๒
	ปวส. ปีที่ ๑ และปวส. ปีที่ ๒	๕	๑๕.๖๒
๑๑	จำนวนคาบ / สัปดาห์ที่สอน คือ		
	๕ - ๑๐ คาบ	๒	๖.๒๕
	๑๑ - ๑๕ คาบ	๓	๙.๓๘
	๑๖ - ๒๐ คาบ	๑๐	๓๑.๒๕
	๒๑ - ๒๕ คาบ	๘	๒๔.๐๖
	๓๐ - ๓๕ คาบ	๕	๑๕.๕๕
๑๒	งานในหน้าที่อื่นนอกจากงานสอน		
	ไม่ปฏิบัติ	๑๐	๓๑.๒๕
	ปฏิบัติ	๒๒	๖๘.๗๕
๑๓	งานที่ปฏิบัตินอกเหนือจากงานสอน คือ		
	อาจารย์แนะแนว	๕	๒๒.๗๒
	อาจารย์ที่ปรึกษา	๓	๑๖.๖๓
	จัดการเกี่ยวกับวงดนตรีไทย	๑	๔.๕๕
	หัวหน้าแผนกสารบรรณ	๑	๔.๕๕
	งานพิเศษ	๑	๔.๕๕
	จัดอบรมหลักสูตร	๑	๔.๕๕
	งานบุคคลากร	๑	๔.๕๕

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
	วิทยากรอ่านทำนองเสนาะ	๑	๔.๕๕
	หัวหน้าสายวิชามารยาทและการสมาคม	๑	๔.๕๕
	บรรณาธิการนิตยสารของวิทยาเขต	๑	๔.๕๕
	ผู้ช่วยบรรณาธิการนิตยสารของวิทยาเขต	๑	๔.๕๕
	ผู้ช่วยบรรณาธิการ	๑	๔.๕๕
	ผู้ช่วยนายทะเบียน	๑	๔.๕๕
	อาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมภาษาไทย	๑	๔.๕๕
	งานชาย	๑	๔.๕๕
	ช่วยงานราชการผู้อำนวยการ	๑	๔.๕๕

จากตารางที่ ๒ แสดงว่าอาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำ เป็นหญิงอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า วิชาเอก ภาษาไทย อาจารย์ภาษาไทยส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรม ส่วนอาจารย์ภาษาไทย ที่เคยเข้าอบรมจะได้รับการอบรมเรื่องการวัดและการประเมินผลตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และการใช้สื่อการสอน

อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่เคยสอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาแล้ว เป็นเวลาประมาณ ๑ - ๕ ปี วิชาที่สอนส่วนใหญ่คือวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ในระดับ ปวช. ปีที่ ๒ ปีที่ ๑ และปีที่ ๓ โดยมีจำนวนคาบ / สัปดาห์ ประมาณ ๓๐ - ๓๕ คาบ นอกจากงานสอนแล้ว อาจารย์ภาษาไทยยังทำหน้าที่อาจารย์แนะแนวและ อาจารย์ที่ปรึกษาอีกด้วย

ตารางที่ ๓ จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาบริหารธุรกิจที่สอบ
แบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๕๘	๑๖.๘๑
	หญิง	๒๘๗	๘๓.๑๙
๒	อายุ		
	๑๕ - ๑๙ ปี	๑๓๔	๓๘.๘๔
	๑๘ - ๒๐ ปี	๒๐๙	๖๐.๕๘
	๒๑ ปี	๒	๐.๕๘
๓	สาขาวิชาที่ศึกษา คือ		
	สาขาวิชาการบัญชี	๑๘๓	๕๓.๐๔
	สาขาวิชาเลขานุการ	๔๐	๑๑.๕๙
	สาขาวิชาการขาย	๖๗	๑๙.๕๒
	สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๑๗	๕.๙๓
	สาขาพัฒนยกรรม	๓๘	๑๑.๐๒

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาบริหาร
ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๐ ปี ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบัญชี
การขาย เลขานุการ พัฒนยกรรม และภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ตารางที่ ๔ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร
 และอาจารย์ภาษาไทย เกี่ยวกับการบริหารและตารบริการหลักสูตรคาน
 การเตรียมบุคลากร

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	การนิเทศแก่อาจารย์ภาษาไทย เป็นระยะ ๆ เพื่อให้เข้าใจและ สามารถดำเนินการไปตามก หลักการของหลักสูตร	๒.๐๐	๐.๗๗	น้อย	๑.๕๑	๐.๖๔	น้อย
๒	การจัดอาจารย์เขาสอนในระดับ ชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความรู ความสามารถ และความสมัครใจ ของอาจารย์	๓.๐๐	๐.๔๕	มาก	๒.๗๕	๐.๖๗	มาก
๓	เฉลี่ยชั่วโมงสอนให้อาจารย์ ภาษาไทยแต่ละคนอย่างเหมาะสม	๓.๒๕	๐.๕๖	มาก	๓.๐๐	๐.๕๗	มาก
๔	การสนับสนุนให้อาจารย์ภาษาไทย เข้ารับการอบรมครูงาน หรือศึกษา ต่อเพิ่มเติม	๒.๗๕	๐.๘๓	มาก	๒.๓๓	๐.๘๗	น้อย
	รวม	๒.๗๖	๐.๘๒	มาก	๒.๔๒	๐.๘๔	น้อย

จากตารางที่ ๔ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ในการดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรคานการ เตรียมบุคลากร ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับคำมรณิม เลขคดี พบว่า การดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรคานการ เตรียมบุคลากร ที่ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย เห็นสอดคล้องกันว่าการปฏิบัติมากคือ เจดีย์ชั่วโมงสอนให้อาจารย์ภาษาไทยแต่ละคนอย่างเหมาะสม และการจักอาจารย์เข้าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความรู้ ความสามารถ และความสมัครใจของอาจารย์

ส่วนการดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรคานการ เตรียมบุคลากรที่ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย คือ การนิเทศแก่อาจารย์ภาษาไทยเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เข้าใจ และสามารถดำเนินการไปตามหลักการของหลักสูตร ในเรื่องการสนับสนุนให้อาจารย์ภาษาไทย เข้ารับการอบรมงาน หรือศึกษาเพิ่มเติมผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ คำมีขณิณเลขคณิต ส่วน เบียง เบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผูบริหาร และ
 อาจารย์ภาษาไทย เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรคานการ
 บริหารการสอน

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์		
		\bar{X}	S_x	ความ หมาย	\bar{X}	S_x	ความ หมาย
๑	การประชุมสัมมนา หรือประชุม ปฏิบัติการทำแผนการสอนรวมกัน ก่อน เปิดภาคเรียน	๒.๓๘	๐.๕๘	น้อย	๒.๒๘	๐.๘๑	น้อย
๒	การติดตามผลการทำแผนการสอน ไปปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ดีขึ้น	๒.๔๘	๐.๖๐	น้อย	๒.๑๘	๐.๖๔	น้อย
๓	สนับสนุนให้อาจารย์ใช้เทคนิคและ วิธีสอนใหม่ ๆ	๒.๓๑	๐.๖๔	มาก	๒.๔๑	๐.๖๑	น้อย
๔	สนับสนุนให้อาจารย์ใช้วิธีการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอนหลาย ๆ วิธี	๒.๕๗	๐.๗๕	มาก	๒.๓๘	๐.๕๕	น้อย
๕	การประชุมสัมมนาอาจารย์ผู้สอน วิชาเดียวกันเป็นระยะ ๆ เพื่อ แก้ปัญหาารวมกัน	๒.๓๓	๐.๕๘	น้อย	๒.๒๕	๐.๘๒	น้อย
	รวม	๒.๕๐	๐.๖๔	น้อย	๒.๓๐	๐.๗๒	น้อย

จากตารางที่ ๕ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์
ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการ
หลักสูตรคานการบริหารการสอนน้อย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อเรียงตามลำดับความสำคัญ เลขคดี พบว่า การดำเนินการ
เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรคานการบริหารการสอน ที่ผู้บริหารเห็นว่า
ปฏิบัติมากคือ สนับสนุนให้อาจารย์ใช้เทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ และสนับสนุนให้อาจารย์
ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนหลาย ๆ วิธี นอกจากนี้เห็นว่า ปฏิบัติน้อย

อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่า การดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการ
หลักสูตรคานการบริหารการสอน มีการปฏิบัติน้อยทุกข้อ

สำหรับการดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรคานการ
บริหารการสอน ที่ว่าสนับสนุนให้อาจารย์ใช้เทคนิคและวิธีสอนใหม่ ๆ และสนับสนุนให้
อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนการสอนหลาย ๆ วิธี ผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติ
มาก แต่อาจารย์เห็นว่าปฏิบัติน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ คำมีขอมิเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหาร และการบริการหลักสูตร การการจัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	การจัดหาหลักสูตร คู่มือครู และโครงการ สอนให้อาจารย์คนควา ไคสะดวก	๒.๗๑	๐.๗๒	มาก	๑.๕๑	๐.๗๓	น้อย	-	-	-
๒	การจัดหาคู่มือครู หนังสือเรียน และ แบบฝึกหัดต่าง ๆ ไว้ให้ อาจารย์ผู้สอนทุกรายวิชา ก่อนเปิดภาคเรียน	๓.๐๕	๐.๒๒	มาก	๒.๐๐	๐.๔๐	น้อย	-	-	-
๓	การจัดห้องเรียนวิชา ภาษาไทยมีขนาดเหมาะสม พอที่ อาจารย์ และนักศึกษา จะทำกิจกรรมทาง	๒.๓๘	๐.๔๐	น้อย	๒.๑๓	๐.๗๕	น้อย	๒.๖๓	๐.๖๗	มาก
๔	การจัดหาหนังสือเรียน ประจำวิชาไว้แนะนำให้ นักศึกษาใช้เป็น แบบเรียน	๒.๘๖	๐.๖๕	มาก	๒.๒๕	๐.๗๖	น้อย	๒.๖๒	๐.๖๕	มาก

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๕	การจัดหาหนังสือ อ่านประกอบ หนังสือ กำหนดให้เลือกอ่าน วารสาร เอกสาร ให้ นักศึกษาคนควาในห้องสมุด อย่างเพียงพอ	๒.๘๖	๐.๘๕	มาก	๒.๓๘	๐.๘๓	น้อย	๒.๖๖	๐.๗๗	มาก
๖	การจัดให้มีห้องภาษาไทย หรือศูนย์การ เรียนวิชา ภาษาไทย หรือมุม ภาษาไทยสำหรับนักศึกษา หาความรควยตนเอง	๒.๑๘	๐.๘๘	น้อย	๑.๘๑	๐.๘๖	น้อย	๒.๐๖	๐.๗๖	น้อย
๗	การสนับสนุนให้มีการจัด บริเวณวิทยาเขต หรือ สภาพภายในห้อง เรียน ที่ส่งเสริมการเรียนการ สอนวิชาภาษาไทย	๒.๒๘	๐.๘๒	น้อย	๑.๘๔	๐.๘๖	น้อย	๒.๑๕	๐.๖๘	น้อย
๘	การจัดหาวัสดุทัศนูปกรณ์ ที่จำเป็นในการ เรียนการ สอนภาษาไทยอย่าง เพียงพอ	๒.๔๓	๐.๗๕	น้อย	๑.๘๑	๐.๗๘	น้อย	๒.๐๖	๐.๗๐	น้อย
	รวม	๒.๕๔	๐.๘๑	น้อย	๒.๐๕	๐.๗๘	น้อย	๒.๓๖	๐.๗๗	น้อย

จากตารางที่ ๒ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ ภาษาไทยและนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร การจัดการจัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับความสำคัญ เลขคณิต พบว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร การจัดการจัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ที่ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากคือ การจัดหาคู่มือครู หนังสือเรียนและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ไว้ให้อาจารย์ผู้สอน ทุกรายวิชาก่อนเปิดภาคเรียน จัดหาหนังสือเรียนประจำวิชาไว้แนะนำให้นักศึกษาใช้ เป็นแบบเรียน และจัดหาหนังสืออ่านประกอบ หนังสือกำหนดให้เลือกอ่าน วารสาร ให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างเพียงพอ นอกจากนี้เห็นว่าปฏิบัติน้อยทุกข้อ

อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร การจัดการจัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยน้อยทุกข้อ

นักศึกษา เห็นว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร การจัดการจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาก คือ การจัดหาหนังสืออ่านประกอบ หนังสือกำหนดให้เลือกอ่าน วารสาร เอกสาร ให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างเพียงพอ การจัดห้องเรียนภาษาไทยมีขนาดเหมาะสมพอที่อาจารย์และนักศึกษาจะทำกิจกรรมต่าง ๆ และการจัดหาหนังสือเรียนประจำวิชาไว้แนะนำให้นักศึกษาใช้ เป็นแบบเรียน

ส่วนการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการจัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติน้อย คือ การจัดค้ใหม่ห้องภาษาไทย หรือศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย หรือมุมภาษาไทยสำหรับนักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การสนับสนุนให้มีการจัดบริเวณวิทยาเขต หรือสภาพภายในห้องเรียน ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย และการจัดหาวัสดุทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างเพียงพอ

ตารางที่ ๗ คำมีชดิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร และ อาจารย์ภาษาไทย เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร วิชาภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	ศึกษาเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร	๒.๕๐	๐.๕๔	มาก	๒.๒๘	๐.๓๗	น้อย
๒	วิเคราะห์จุดประสงค์ของรายวิชา ภาษาไทยแต่ละรายวิชาแล้ว เขียน เป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	๒.๖๗	๐.๘๐	มาก	๒.๑๘	๐.๓๔	น้อย
	รวม	๒.๓๘	๐.๖๘	มาก	๒.๒๓	๐.๓๕	น้อย

จากตารางที่ ๗ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่าในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับคำมีชดิม เลขคณิต พบว่า ในการดำเนินการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อยทั้งหมดคือ ศึกษาเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร และวิเคราะห์จุดประสงค์ของรายวิชาภาษาไทยแต่ละรายวิชา แล้ว เขียน เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตารางที่ ๔ คำมีชดิม เลขคณิต ส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับความสามารถของอาจารย์ภาษาไทย ในการจัดการ เรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชา ภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	มุ่งให้มีการฝึกการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพ	๒.๕๐	๐.๓๐	มาก	๒.๗๒	๐.๕๕	มาก	๒.๕๓	๐.๕๕	มาก
๒	มีคุณสมบัติ เป็นคนช่างสังเกตมีความคิดเชิงวิจารณ์มีค่านิยมและรสนิยมอันพึงประสงค์	๒.๕๐	๐.๓๐	มาก	๒.๖๐	๐.๕๐	มาก	๒.๗๘	๐.๖๐	มาก
๓	มีความรู้พื้นฐานเพื่อใช้ในการสื่อสาร และเล็งเห็นความจำเป็นที่ต้องใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม แก่กาลเทศะและบุคคล	๓.๐๕	๐.๕๐	มาก	๒.๕๑	๐.๕๑	มาก	๓.๐๓	๐.๖๒	มาก
๔	มีความรักและซาบซึ้งในวรรณกรรมไทยอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	๒.๕๐	๐.๔๔	มาก	๒.๔๗	๐.๖๗	น้อย	๒.๕๔	๐.๗๓	น้อย

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๕	มีทักษะทางภาษา สูงขึ้น และมีความรู้ เกี่ยวกับภาษาไทย เพิ่มขึ้น รวมทั้งมีความ ช่างสังเกต ช่างคิด เชิงวิจารณ์ และ เพิ่มพูนความสามารถ เชิง วิเคราะห์ และ ความสามารถในการ จับประเด็นทั้งจากการ อ่านและการฟัง	๒.๕๕	๐.๓๘	มาก	๒.๕๑	๐.๕๓	มาก	๒.๖๕	๐.๖๖	มาก
๖	สามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นโดยอาศัยการสื่อสาร ให้เกิดประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น	๓.๐๐	๐.๔๗	มาก	๒.๘๘	๐.๕๕	มาก	๓.๐๔	๐.๕๖	มาก
๗	สามารถไขหลักการ อ่าน การฟัง และสามารถ แยกแยะ หรือเก็บ ใจความสำคัญจากสาร ที่ได้อ่านหรือฟังอย่าง ถูกต้อง	๒.๕๕	๐.๓๘	มาก	๒.๘๘	๐.๕๕	มาก	๒.๗๕	๐.๖๐	มาก

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๘	สามารถใช้หลักและวิธีการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในงานอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ	๒.๕๐	๐.๓๐	มาก	๒.๔๑	๐.๖๐	มาก	๒.๔๓	๐.๕๔	มาก
๙	พัฒนาการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทางธุรกิจและ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการณ์พาณิชย์ เศรษฐกิจ และ อุตสาหกรรมในปัจจุบัน	๒.๔๖	๐.๔๔	มาก	๒.๖๖	๐.๕๕	มาก	๒.๖๓	๐.๖๖	มาก
๑๐	สามารถใช้หลักการพูด และ เลือกใช้ วิธีพูดที่เหมาะสม แกกาลเทศะ	๒.๕๐	๐.๕๔	มาก	๒.๔๔	๐.๕๓	มาก	๓.๐๒	๐.๖๐	มาก
	รวม	๒.๕๔	๐.๔๓	มาก	๒.๓๓	๐.๕๔	มาก	๒.๔๒	๐.๖๕	มาก

จากตารางที่ ๔ เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์
ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยสามารถจัดการเรียน
การสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามีช้อยส์ เลขคณิต พบว่า ผู้บริหาร เห็นว่า
อาจารย์ภาษาไทยสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
วิชาภาษาไทยได้มากทุกจุดประสงค์

อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทย
สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้มาก
ทุกจุดประสงค์ ยกเว้นจุดประสงค์ที่ว่ามีความรักและซาบซึ้งในวรรณกรรมไทยอันเป็นมรดก
ทางวัฒนธรรมของชาติ เห็นว่าปฏิบัติน้อย

ส่วนจุดประสงค์ที่ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษา
เห็นว่ปฏิบัติน้อย คือ จุดประสงค์ที่ว่ามีความรักและซาบซึ้งในวรรณกรรมไทยอันเป็นมรดก
ทางวัฒนธรรมของชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ความนิยมเลขคณิต ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินการของอาจารย์ภาษาไทยตามหลักการงานโครงสร้างและเนื้อหา

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	ศึกษาเรื่องการจัดโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยโดยรวมทั้งรายวิชาพื้นฐานทั่วไป และรายวิชาแกนธุรกิจ	๒.๕๐	๐.๖๒	มาก	๒.๓๔	๐.๕๕	น้อย	-	-	-
๒	จัดลำดับเนื้อหาของแต่ละวิชาที่สอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	๓.๐๕	๐.๕๐	มาก	๒.๗๕	๐.๔๔	มาก	๓.๐๗	๐.๖๒	มาก
๓	สามารถแบ่งเนื้อหาวิชาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาเรียน	๓.๐๐	๐.๔๕	มาก	๒.๖๕	๐.๕๔	มาก	๒.๘๕	๐.๖๕	มาก
๔	จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพื่อเสริมการเรียนรู้สอนในชั้นเรียน	๒.๘๑	๐.๖๘	มาก	๒.๖๓	๐.๖๑	มาก	๒.๕๐	๐.๗๕	น้อย

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๕	สามารถสอนเนื้อหาตามคำอธิบายของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปได้ครบ โดยใช้เวลา ๓ คาบ/สัปดาห์	๓.๐๕	๐.๓๘	มาก	๒.๗๕	๐.๖๑	มาก	๒.๘๕	๐.๖๗	มาก
๖	สามารถสอนเนื้อหาตามคำอธิบายของหมวดวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ได้ครบโดยใช้เวลา ๓ คาบ/สัปดาห์	๓.๐๕	๐.๓๘	มาก	๒.๗๒	๐.๕๒	มาก	๒.๘๓	๐.๖๘	มาก
	รวม	๒.๙๘	๐.๕๑	มาก	๒.๖๕	๐.๕๖	มาก	๒.๘๓	๐.๗๑	มาก

จากตารางที่ ๕ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยสามารถปฏิบัติตามหลักการด้านโครงสร้าง และเนื้อหา มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับคำถามข้อที่ ๕ พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยสามารถปฏิบัติตามหลักการด้านโครงสร้างและเนื้อหาได้มากทุกข้อ

อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าสามารถปฏิบัติตามหลักการด้านโครงสร้างและเนื้อหาได้มากทุกข้อยกเว้น ศึกษา เรื่องการจักโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยรวมทั้งรายวิชาพื้นฐานทั่วไปและรายวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ เห็นว่าปฏิบัติน้อย

นักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยสามารถปฏิบัติตามหลักการคำโครงสร้าง และ เนื้อหาได้มากทุกข้อ ยกเว้นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียน การสอนในชั้นเรียนเห็นว่าปฏิบัติน้อย

ส่วนการศึกษาเรื่องการจัดโครงสร้างและ เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยรวมทั้งรายวิชาพื้นฐานทั่วไป และรายวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ ผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ ภาษาไทยปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าปฏิบัติน้อย สำหรับการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั้งผู้บริหารและ อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าปฏิบัติมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าปฏิบัติน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ คำมีชดิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินการของอาจารย์
ภาษาไทยคานการ เรียนการสอน

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	วางแผนและจัดกิจกรรม การเรียนการสอนรวม กับนักศึกษา	๓.๓๑	๐.๘๖	มาก ที่สุด	๒.๒๕	๐.๕๗	น้อย	๒.๕๑	๐.๗๗	น้อย
๒	ไ้ประเมินผลและ ปรับปรุงความ รู้พื้นฐานของนักศึกษา ก่อนที่จะลงมือสอน	๓.๖๗	๐.๘๘	มาก ที่สุด	๒.๓๘	๐.๖๕	น้อย	๒.๕๐	๐.๗๕	น้อย
๓	ไ้แจ้จุกประสงค์ การเรียนรู้นให้ นักศึกษาทราบ ล่วงหน้า	๒.๕๕	๐.๖๗	มาก	๒.๓๕	๐.๖๘	มาก	๒.๗๑	๐.๘๓	มาก
๔	ไ้สอนโดยย้จุก ประสงค์การ เรียนรู เป็นหลัก	๓.๐๕	๐.๕๘	มาก	๒.๘๑	๐.๕๘	มาก	๒.๘๘	๐.๗๑	มาก
๕	สามารถสอนโดยเอา เนื้อหาวรรณคดี หลักภาษามาสอนให้ สัมพันธ์กับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน	๒.๘๖	๐.๕๔	มาก	๒.๘๑	๐.๕๘	มาก	๒.๗๖	๐.๗๘	มาก

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๖	สามารถสอนภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น	๒.๕๐	๐.๖๒	มาก	๒.๔๑	๐.๕๕	มาก	๒.๓๗	๐.๓๘	มาก
๗	เนนให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น	๒.๔๖	๐.๔๘	มาก	๒.๓๘	๐.๕๕	มาก	๒.๕๕	๐.๔๓	มาก
	รวม	๒.๔๖	๐.๕๖	มาก	๒.๖๓	๐.๖๖	มาก	๒.๓๐	๐.๓๘	มาก

จากตารางที่ ๑๑ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยสามารถดำเนินการตามหลักการด้านการเรียนการสอนมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับความสำคัญโดยคิด พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทย สามารถดำเนินการตามหลักการด้านการเรียนการสอน มากที่สุด คือ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษา และได้ประเมินผลและปรับปรุงพื้นฐานของนักศึกษาก่อนที่จะลงมือสอน นอกจากนี้เห็นว่ามากทุกข้อ

อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยสามารถดำเนินการตามหลักการด้านการเรียนการสอนมากทุกข้อ ยกเว้น การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษาและการประเมินผลและปรับปรุงความรู้พื้นฐานนักศึกษาก่อนที่จะลงมือสอน เห็นว่าปฏิบัติน้อย

ส่วนการดำเนินการของอาจารย์ภาษาไทยในการวางแผนการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษา และการประเมินผลและปรับปรุงความรู้พื้นฐานของ
 นักศึกษาก่อนที่จะลงมือสอน ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากที่สุด แต่อาจารย์ภาษาไทย และ
 นักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ คำมีชดิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่ อาจารย์ภาษาไทยนำมาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	วิธีบรรยาย หรืออธิบาย	๓.๓๓	๐.๔๘	มาก	๓.๒๓	๐.๕๒	มาก	๓.๑๑	๐.๖๗	มาก
๒	วิธีการอภิปราย	๒.๗๑	๐.๖๔	มาก	๒.๕๑	๐.๕๕	มาก	๒.๕๖	๐.๗๑	มาก
๓	วิธีการแก้ปัญหา	๒.๔๓	๐.๖๘	น้อย	๒.๔๗	๐.๕๗	น้อย	๒.๔๒	๐.๗๒	น้อย
๔	วิธีแบ่งกลุ่มศึกษา และคนควา ระคมความคิด หรือแบ่งมทำงาน	๒.๕๐	๐.๗๗	มาก	๒.๘๑	๐.๕๔	มาก	๒.๖๒	๐.๘๖	มาก
๕	วิธีสาธิต	๒.๖๗	๐.๗๓	มาก	๒.๕๐	๐.๖๒	น้อย	๒.๑๒	๐.๗๕	น้อย
๖	วิธีการแสดงบทบาทสมมติ	๒.๕๗	๐.๘๗	มาก	๒.๖๒	๐.๕๕	มาก	๒.๒๔	๐.๘๒	น้อย
๗	วิธีการใช้สถานการณ์จำลอง	๒.๖๘	๐.๗๕	น้อย	๒.๕๐	๐.๕๑	น้อย	๒.๑๐	๐.๘๔	น้อย
๘	วิธีสอนโดยอิสระนัย การเขียน	๒.๓๔	๐.๖๒	น้อย	๒.๐๓	๐.๗๕	น้อย	๒.๐๖	๐.๗๓	น้อย
๙	วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าควยตนเอง	๒.๘๖	๐.๔๘	มาก	๒.๕๕	๐.๖๗	มาก	๒.๖๓	๐.๗๘	มาก
๑๐	วิธีสอนเป็นคณะ	๒.๒๕	๐.๖๔	น้อย	๑.๘๔	๐.๘๑	น้อย	๒.๐๔	๐.๘๒	น้อย

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑๑	วิธีการศึกษา นอกสถานที่	๒.๐๐	๐.๕๕	น้อย	๑.๕๒	๐.๖๗	น้อย	๑.๔๐	๐.๕๘	น้อยที่สุด
	รวม	๒.๕๕	๐.๗๔	มาก	๒.๔๗	๐.๗๗	น้อย	๒.๓๐	๐.๘๖	น้อย

จากตารางที่ ๑๑ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใ้สอนแบบต่าง ๆ ใ้มาใ้มาก แต่อาจารย์และนักศึกษาคิดเห็นว่าใ้สอน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิตพบว่า วิธีสอนที่ผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใ้มาใ้มากคือ วิธีบรรยายหรืออธิบาย วิธีแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า ระดมความคิด หรือแบ่งหมู่ทำงาน และวิธีใ้ให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่เห็นว่าใ้สอนคือ วิธีการใ้สถานการณ์จำลอง วิธีการแก้ปัญหา และวิธีสอนโดยใ้ศูนย์การเรียน

อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าวิธีสอนที่ใ้มาใ้มากคือ วิธีการบรรยาย หรืออธิบาย วิธีการอภิปราย และวิธีแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า ระดมความคิด หรือแบ่งหมู่ทำงาน ที่เห็นว่าใ้สอนคือ วิธีการใ้สถานการณ์จำลอง และวิธีแก้ปัญหา

นักศึกษาคิดเห็นว่าวิธีที่อาจารย์ภาษาไทยใ้มาใ้มากคือ วิธีการบรรยาย หรืออธิบาย วิธีใ้ให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และวิธีแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า ระดมความคิด หรือแบ่งหมู่ทำงาน ที่เห็นว่าใ้สอนที่สุดคือ วิธีการศึกษานอกสถานที่ นอกจากนี้เห็นว่าใ้สอน

ส่วนวิธีสอนที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยใหม่ก็คือ วิธีบรรยายหรืออธิบาย วิธีการอภิปราย วิธีแบ่งกลุ่มศึกษา ค้นคว้า ระดมความคิด หรือแบ่งหมทำงาน และวิธีให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนที่มีความเห็นว่าไม่นิยมคือ วิธีการแก้ปัญหา วิธีการใช้สถานการณ์จำลอง วิธีสอนโดยใช้ศูนย์ การเวียน และวิธีสอนเป็นคณะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ ความสัมพันธ์เชิงเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่
อาจารย์ภาษาไทยจัดขึ้นในชั้นเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	กิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง เช่น การฟังข่าว การฟัง อภิปราย บรรยาย โทวาที่ ปรากฏ ฯลฯ	๒.๕๐	๐.๗๐	มาก	๒.๔๑	๐.๕๕	มาก	๒.๓๗	๐.๔๐	น้อย
๒	กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด เช่น พูดปรากฏ สันทนา โหมก ฯลฯ	๒.๕๐	๐.๖๖	มาก	๒.๕๑	๐.๕๓	มาก	๒.๓๖	๐.๓๕	น้อย
๓	กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เช่น จัดมุมอ่านหนังสือ ประกวดอ่านร้อยแก้วและ ร้อยกรอง อ่านทำนอง เสนาะ อ่านในใจ	๒.๖๒	๐.๖๗	มาก	๒.๒๔	๐.๖๓	น้อย	๒.๐๗	๐.๓๕	น้อย
๔	กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน เช่น เขียนข่าว เขียน บทความ บันทึก จดหมาย เรื่องสั้น ฯลฯ	๒.๖๗	๐.๔๕	มาก	๒.๗๒	๐.๕๒	มาก	๒.๖๐	๐.๔๓	มาก

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๕	กิจกรรมเกี่ยวกับ หลักภาษาไทย เช่น รวบรวมคำศัพท์ที่ นักศึกษามักอ่านหรือ เขียนผิด เล่นเกมหรือ ทดสอบความรู้ทาง หลักภาษาไทย	๒.๘๑	๐.๔๐	มาก	๒.๖๓	๐.๖๑	มาก	๒.๐๓	๐.๗๗	น้อย
๖	กิจกรรมเกี่ยวกับ วรรณคดี เช่น เล่นละคร จัดวัน สำคัญทางวรรณคดี	๒.๕๗	๐.๘๗	มาก	๒.๓๑	๐.๗๔	น้อย	๑.๕๑	๐.๗๔	น้อย
	รวม	๒.๗๕	๐.๖๓	มาก	๒.๖๑	๐.๖๕	มาก	๒.๒๓	๐.๘๒	น้อย

จากตารางที่ ๑๒ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าจัดน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากทุกข้อ

อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากทุกข้อ ยกเว้นกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีเห็นว่าจัดน้อย

นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนมาก นอกจากนี้
เห็นว่าจัดน้อยทุกขอ

ส่วนกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน เป็นกิจกรรมที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย
และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยจัดมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ความนิยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนประกอบการ การเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	เทปบันทึกเสียง หรือ แผ่นเสียง	๒.๕๒	๐.๖๘	น้อย	๒.๓๔	๐.๗๑	น้อย	๑.๕๘	๐.๗๒	น้อย
๒	แผ่นใส และเครื่อง ฉายภาพขามสีระชะ	๒.๒๘	๐.๖๘	น้อย	๑.๕๘	๐.๗๑	น้อย	๑.๓๘	๐.๕๘	น้อย ที่สุด
๓	สไลด์	๑.๘๐	๐.๖๒	น้อย	๑.๖๗	๐.๕๗	น้อย ที่สุด	๑.๕๓	๐.๖๔	น้อย ที่สุด
๔	ภาพยนตร์ หรือ วิดีโอเทป	๒.๑๐	๐.๗๐	น้อย	๑.๖๘	๐.๗๔	น้อย	๑.๕๖	๐.๖๘	น้อย ที่สุด
๕	แผนภูมิ หรือ กระดานนิเทศ	๒.๔๓	๐.๖๖	น้อย	๒.๐๓	๐.๘๒	น้อย	๑.๕๐	๐.๖๗	น้อย
๖	รูปภาพ สมุดภาพ	๒.๖๒	๐.๖๗	มาก	๒.๓๘	๐.๗๕	น้อย	๑.๗๘	๐.๘๐	น้อย
๗	บัตรคำ แถบประโยชน์	๒.๒๘	๐.๗๒	น้อย	๑.๘๔	๐.๖๗	น้อย	๑.๖๖	๐.๗๕	น้อย
๘	ของจำลอง หรือ ของจริง	๒.๒๘	๐.๕๖	น้อย	๑.๘๗	๐.๖๘	น้อย	๑.๖๑	๐.๗๐	น้อย
	รวม	๒.๒๘	๐.๗๐	น้อย	๑.๘๒	๐.๗๗	น้อย	๑.๕๕	๐.๗๑	น้อย ที่สุด

จากตารางที่ ๑๓ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์
ภาษาไทยเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยให้สื่อการสอนน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับความถี่มีเลขคี่ พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า
อาจารย์ภาษาไทยใช้รูปภาพ และสมุดภาพมาก นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย

อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าใช้สื่อเคลื่อนที่น้อยที่สุด นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย

นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใช้ภาพยนตร์หรือวีดีโอ เทป สไลด์ และแผ่นใส
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะน้อยที่สุด นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย

ส่วนสื่อการสอนที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็น
สอดคล้องกันว่าใช้น้อย คือ เทปบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง แผนภูมิหรือกระดานนิเทศ
บัตรค่าแถบประโยค และของจำลองหรือของจริง ส่วนรูปภาพ สมุดภาพ ผู้บริหารเห็นว่า
ใช้มาก แต่อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ คำมีชอิม เลขคณิต ส่วน เบียง เบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผูบริหาร
 อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินการของอาจารย์ภาษาไทย
 ตามหลักการงานการวัดผลและประเมินผลการ เรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	ประเมินผลการ เรียน วิชาภาษาไทยตาม ระเบียบวากยการวัดและ ประเมินผลการ เรียน ตามหลักสตร บวช. ๓.๑๕ ๐.๘๑ มาก	๓.๑๕	๐.๘๑	มาก	๒.๘๔	๐.๕๗	มาก	-	-	-
๒	แจ้งให้นักศึกษาทราบ จำนวนครั้งของการสอบและ วิธีประเมินผล	๓.๑๔	๐.๖๕	มาก	๓.๐๖	๐.๕๐	มาก	๒.๘๖	๐.๓๐	มาก
๓	วัดผลโดยอาศัยจุดประสงค์ การ เรียนรูของแต่ละ รายวิชาเป็นหลัก	๓.๐๐	๐.๖๓	มาก	๒.๘๑	๐.๖๔	มาก	-	-	-
๔	สามารถวัดผลได้ ครอบคลุมจุดประสงค์ การ เรียนรูแต่ละ รายวิชา	๒.๘๕	๐.๖๗	มาก	๒.๗๒	๐.๖๘	มาก	-	-	-
๕	ทำหลักฐานการวัด และประเมินผลไว้ อย่างเรียบร้อย	๓.๒๔	๐.๗๗	มาก	๓.๐๓	๐.๕๘	มาก	-	-	-

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
		\bar{X}	S_x ความหมาย	\bar{X}	S_x ความหมาย	\bar{X}	S_x ความหมาย
๖	แจ้งให้นักศึกษาทราบ ผลการเรียนอย่าง สม่ำเสมอ	๓.๒๔	๐.๓๐ มาก	๓.๐๖	๐.๖๒ มาก	๒.๖๖	๐.๓๐ มาก
๗	เปิดโอกาสให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการเรียน ของตนเอง และเพื่อน ร่วมชั้น	๒.๖๒	๐.๘๐ มาก	๒.๒๘	๐.๓๓ น้อย	๒.๒๕	๐.๓๕ น้อย
	รวม	๓.๐๕	๐.๓๔ มาก	๒.๘๓	๐.๖๗ มาก	๒.๖๒	๐.๓๗ มาก

จากตารางที่ ๑๔ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์
ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยปฏิบัติตามหลักการ
วัดและประเมินผลมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับความถี่ความคิดเห็น พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า
อาจารย์ภาษาไทยปฏิบัติตามหลักการวัดและประเมินผลมาก

อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยปฏิบัติตามหลักการ
วัดและประเมินผลมากทุกข้อ ยกเว้นการ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผล
การเรียนของตนเอง และเพื่อนร่วมชั้น เห็นว่าปฏิบัติ น้อย

ส่วนการ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน
ของตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์เห็นว่าปฏิบัติน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ ความนิยม เลขคณิต ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน การสอนที่อาจารย์ภาษาไทยนำมาใช้

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	การสอบขอเขียนทั้ง ปรนัยและอัตนัย	๓.๒๔	๐.๓๐	มาก	๓.๓๔	๐.๓๕	มาก	๓.๑๔	๐.๖๘	มาก
๒	การถามตอบ: ปากเปล่า	๒.๕๒	๐.๘๑	น้อย	๒.๖๔	๐.๓๖	มาก	๒.๕๔	๐.๘๗	น้อย
๓	การให้อภิปราย แสดงความคิดเห็น	๒.๗๑	๐.๕๖	มาก	๒.๗๒	๐.๖๘	มาก	๒.๔๒	๐.๗๘	น้อย
๔	การให้นักศึกษา ทำรายงานเสนอ ผลการค้นคว้า	๒.๕๐	๐.๕๔	มาก	๒.๖๔	๐.๕๕	มาก	๒.๖๑	๐.๗๘	มาก
๕	การจัดกิจกรรม เช่น จัดนิทรรศการ									
	การแสดง ฯลฯ	๒.๓๘	๐.๕๗	น้อย	๒.๐๕	๐.๖๕	น้อย	๒.๐๐	๐.๘๕	น้อย
๖	การสังเกต และ บันทึกพฤติกรรม ทางภาษาของนักศึกษา									
	เป็นรายบุคคล	๒.๕๗	๐.๓๕	มาก	๒.๓๘	๐.๖๖	น้อย	๒.๐๖	๐.๓๕	น้อย
	รวม	๒.๗๒	๐.๗๘	มาก	๒.๖๕	๐.๗๘	มาก	๒.๔๖	๐.๘๘	น้อย

จากตารางที่ ๑๕ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามีชดุม เลขคณิต พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้วิธีการวัดและประเมินผลมากทุกข้อ ยกเว้น การถามคอบปากเปล่า และการจัดกิจกรรมเห็นว่าใช้น้อย

อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าวิธีวัดและประเมินผลการเรียนที่ใช้น้อยคือ การจัดกิจกรรม นอกจากนี้เห็นว่าใช้มากทุกข้อ

นักศึกษาเห็นว่าวิธีวัดและประเมินผลที่อาจารย์ภาษาไทยใช้มากคือ การสอบข้อเขียนทั้งปรนัยและอัตนัย และการให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผลการค้นคว้า นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย

ส่วนวิธีวัดและประเมินผลที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าใช้มากคือ การสอบข้อเขียนทั้งปรนัย และอัตนัย และการให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผลการค้นคว้า แต่ที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าใช้น้อยคือ การจัดกิจกรรม

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ ค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับระยะเวลาที่อาจารย์ภาษาไทย ใช้ในการประเมินผลการเรียน นอกจากการสอบกลางภาคและปลายภาค

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		อาจารย์			นักศึกษา			
		\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย	\bar{X}	S_x	ความหมาย
๑	ทุกครั้ง เมื่อสอนจบใน แต่ละคาบ	๒.๒๔	๐.๗๗	น้อย	๒.๓๖	๐.๗๓	น้อย	๑.๕๕	๐.๘๒	น้อย
๒	เมื่อจบบทเรียน แต่ละบท	๒.๗๖	๐.๖๒	มาก	๒.๗๗	๐.๕๔	มาก	๒.๓๑	๐.๘๕	น้อย
๓	เกือบทุกครั้ง	๒.๕๒	๐.๗๕	น้อย	๒.๐๓	๐.๗๔	น้อย	๑.๕๕	๐.๗๖	น้อย
	รวม	๒.๕๑	๐.๗๔	น้อย	๒.๕๐	๐.๗๒	น้อย	๒.๐๕	๐.๘๓	น้อย

จากตารางที่ ๑๖ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้เวลาอื่น นอกจากการสอบกลางภาคและปลายภาคมาประเมินผลการเรียนน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยิมเลขคณิต พบว่า ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยประเมินผลการเรียนเมื่อจบบทเรียนแต่ละบทมาก นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย

นักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้ระยะเวลาอื่นนอกจากการสอบกลางภาคและปลายภาคมาประเมินผลการเรียนน้อยทุกข้อ

ส่วนการประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย
เห็นว่าไ้ดีมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าไ้ช้่นอย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร และการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์โดยการรวบรวมความถี่ของข้อมูล ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ หลักสูตรและกระบวนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้บริหาร จำนวน ๒๐ คน อาจารย์ภาษาไทยจำนวน ๑๔ คน และนักศึกษาจำนวน ๑๓๖ คนได้ตอบ แบบสอบถามโดยเสรี แต่ละคนไม่ได้ตอบครบทุกข้อ ผู้วิจัยนำมารวบรวมและเรียบเรียง ล่าคัมไวยสรุปได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร

๑. ควรมีการอบรมสัมมนา อาจารย์ภาษาไทยเกี่ยวกับวิธีการสอนใหม่ ๆ ใหม่มากขึ้น (จำนวน ๓ คน)
๒. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรทุก ๓ ปี และเปิดโอกาสให้อาจารย์ภาษาไทย มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตรบาง (จำนวน ๑ คน)
๓. ควรจัดให้มีการประเมินผลหลักสูตรหลังจากนำไปใช้แล้ว (จำนวน ๑ คน)
๔. ควรจัดเตรียมบุคลากรในหมวดภาษาไทยให้เหมาะสม (จำนวน ๑ คน)
๕. ขอให้มีการบริการ เอกสารและแบบฝึกหัดให้แก่ครูตลอดเวลา (จำนวน ๑ คน)

ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร

๑. จุดประสงค์ที่ใช้อยู่ในขณะนี้มีความเหมาะสมและครอบคลุมดีแล้ว (จำนวน ๗ คน)
๒. ควรมีการปรับปรุงจุดประสงค์บางจุดประสงค์ หลังจากนำไปใช้แล้ว เช่นปรับให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงในบาง เรื่อง แต่ควรที่จะรักษาส่วนที่เป็นเอกลักษณ์ไทย ไว้ (จำนวน ๓ คน)
๓. ควร เน้นจุดประสงค์ที่ว่าให้ เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้มากขึ้น (จำนวน ๑ คน)

๖. กานัฏคราเวลาเรียน

๑. อฏคราเวลาเรียนที่ระบุในหลักสูตรปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว
(จำนวน ๓ คน)

๒. อฏคราเวลาเรียนปัจจุบันน้อยไป โดยเฉพาะบางหน่วยการเรียนจัดไว้ไม่เหมาะสม ดังนั้นจึงควรเพิ่มชั่วโมงฝึกทักษะอีกสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง เพราะจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ นักศึกษา เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย (จำนวน ๓ คน)

๖. กานเนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป

๑. มีความเหมาะสมทั้งทางกานโครงสร้างและเนื้อหา (จำนวน ๕ คน)

๒. มีเนื้อหาบางเรื่องที่ยังซ้ำซ้อนกันอยู่ควรมีการปรับปรุง เช่น เรื่องการเขียนโทรเลข (จำนวน ๑ คน)

๖. กานเนื้อหาวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์

๑. มีความเหมาะสมคือแล้ว (จำนวน ๓ คน)

๒. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัย ทันต่อความเปลี่ยนแปลงโดยเน้นในเรื่องภาษาไทยธุรกิจให้มากขึ้น (จำนวน ๒ คน)

๓. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับวิชาพื้นฐานทั่วไป (จำนวน ๑ คน)

๖. กานเอกสารหลักสูตร คู่มือครู

๑. ควรจัดทำคู่มือครู ฉบับของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แล้วจัดเตรียมไว้ให้ครูใช้อย่างแพร่หลายและสะดวกในการค้นหา
(จำนวน ๔ คน)

๒. เอกสารหลักสูตร และคู่มือครูที่มีใช้อยู่มีความเหมาะสมแล้ว
(จำนวน ๑ คน)

๖. งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

๑. อาจารย์ภาษาไทยควรจัดกิจกรรมเสริมข้างตามที่เห็นสมควร และเหมาะสมกับเวลา (จำนวน ๔ คน)
๒. ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนบ้าง เพราะจะทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อและนักศึกษาได้รับความรู้โดยไม่รู้สึกตัว (จำนวน ๒ คน)
๓. ควรหาเวลาจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและควรเน้นเรื่อง การประหยัด (จำนวน ๑ คน)
๔. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยควรได้รับความสนใจจากสถานศึกษามากขึ้น (จำนวน ๑ คน)

๗. งานการวัดและประเมินผล

๑. การวัดและประเมินผลการเรียนภาคเรียนละ ๒ ครั้งตามที่หลักสูตรกำหนด มีความเหมาะสมดีแล้ว (จำนวน ๕ คน)
๒. เมื่อประเมินผลแล้วควรนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนด้วย (จำนวน ๑ คน)
๓. ควรวัดผลตามเกณฑ์ที่กำหนดคะแนนข้อสอบปรนัย ร้อยละ ๗๕ และข้อสอบอัตนัยร้อยละ ๒๕ (จำนวน ๑ คน)
๔. ควรวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ (จำนวน ๑ คน)
๕. ควรวัดผลหลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียน หรือเกือบสิ้นครั้ง (จำนวน ๑ คน)

๘. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้บริหาร

๑. ควรจัดให้อาจารย์ภาษาไทยทุกคนในแต่ละวิชา เขตใดมีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน เช่น เรื่องวิธีสอน และการทำความเข้าใจหลักสูตร (จำนวน ๒ คน)

๒. ขอให้สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลจัดอบรมวิธีการสอนใหม่ๆ ให้แก่ อาจารย์ภาษาไทยบาง (จำนวน ๑ คน)

๓. การสอนภาษาไทยสายอาชีพนั้นควรจัดเนื้อหาที่จะสามารถนำไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ทางอาชีพโดยเฉพาะทางธุรกิจให้มากขึ้น (จำนวน ๑ คน)

๔. ควรจัดให้มีศูนย์สื่อการสอนให้อาจารย์ได้ยืมบ้าง (จำนวน ๑ คน)

ข้อเสนอแนะของอาจารย์ภาษาไทย

ก. การบริหารและการบริการหลักสูตร

๑. เมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรขอเสนอให้อาจารย์ภาษาไทยในแต่ละวิทยาเขต ได้ประชุมสัมมนา หรือมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ และแนวทางแก้ไข โดยเฉพาะกาน เนื้อหาของหลักสูตรที่จะจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้หลักสูตรที่ปรับปรุงมีเนื้อหา ที่ทันสมัย เมื่อมีการนำหลักสูตรไปใช้จะได้เข้าใจตรงกัน นอกจากนี้เห็นว่าควรมีการนิเทศ อาจารย์ภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจ เนื้อหาของหลักสูตรด้วย (จำนวน ๑๐ คน)

๒. ควรเพิ่มบริการทางการสอนให้มากขึ้น เช่นอุปกรณ์ สื่อการสอนรวมถึง การจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาโดยเฉพาะ การพูดและการฟัง (จำนวน ๔ คน)

๓. ควรจัดเตรียมบุคลากรที่จะสอนภาษาไทยให้เหมาะสม (จำนวน ๑ คน)

ข. จุดประสงค์ของหลักสูตร

๑. จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและเหมาะสมดีแล้ว (จำนวน ๖ คน)

๒. จุดประสงค์ของหลักสูตรยังไม่สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอน ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการฝึกการใช้ทักษะทางภาษา มีการกำหนดไว้ในจุดประสงค์ ของหลักสูตรแต่ขาดเวลาที่จะฝึก หรือเนื้อเรื่องบาง เรื่องที่กำหนดให้ศึกษายังกำหนด จุดประสงค์ไว้ไม่ลึกซึ้งเพียงพอ และไม่ควร เน้นจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะ (จำนวน ๕ คน)

๓. ผู้สอนวิชาเดียวกันควรพบปะพูดคุย เพื่อทำความเข้าใจจุดประสงค์ รายวิชา และหาวิธีสอนร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาเรื่องอาจารย์ไม่เข้าใจจุดประสงค์รายวิชา (จำนวน ๕ คน)

๔. จุดประสงค์ข้างจุดประสงค์ในหลักสูตรสายวิชาชีพยังคงยึดติดกับหลักสูตรสายสามัญอยู่เท่าไรนำมาปรับแก้ไขบ้างในบางครั้ง (จำนวน ๒ คน)

๕. ควรจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ภาษาไทย เพื่อแก้ไขความซ้ำซ้อนของหลักสูตร (จำนวน ๒ คน)

กานอัศรา เวลา เร็ย่น

๑. อัศรา เวลา เร็ย่นตามท่ลัศศรกำหนดไวคือ ๓คาบ / สัปลาท้เหมาะสมแล่ว
(จำนวน ๕ คน)

๒. เม่อเปเร็ยบ เท็ยบกับ เนื้อหาที่จจะตอง เร็ย่นแล่วอัศรา เวลา เร็ย่นป้จจุบันนึ
ย้งไมเหมาะสมควรเพิ่มข้่น (จำนวน ๖ คน)

๓. การกำหนดอัศรา เวลา เร็ย่น ควรพิจารณาจากเนื้อหาวิชา และรายละเอียด
ที่จจะตองมากกว่าปริมาณของ เนื้อหาวิชาแต่เพียงอยางเด็ยว (จำนวน ๑ คน)

กาน เนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป

๑. ควรม่การปรบปร่ง เนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไปให้มีความทันสมัยมากขึ้น
โดยเฉพาะเนื้อหาที่นำมา เร็ย่นควรมีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษา และควรขจัความ
ซ้ำซ้อนของ เนื้อหาถบบาง นอกจากนี้เห็นว่าควรจัเนื้อหาให้เหมาะสมกับ เวลา เร็ย่นควย
(จำนวน ๑๒ คน)

๒. เนื้อหาบาง เร็ย่ง เป็นเร็ย่งที่ตักตองมา ทำให้นักศึกษาไมเขาใจ เนื้อเร็ย่ง
อาจารย์จ่าเป็นคองไข เวลาเลา เร็ย่งท้งหมททำให้เสียเวลาไปมาก จึงเห็นว่าควรมีการ
ปรบปร่ง (จำนวน ๑ คน)

๓. ควรจัทำแบบสอบถามความคิเห็น เท็ยวกับ เนื้อหาวิชาที่สอน สอบถาม
ผู้สอนเพื่อใญ่ผู้สอนคม่โอกาสปรบปร่ง เนื้อหาตามความเหมาะสม (จำนวน ๑ คน)

กาน เนื้อหาวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์

๑. ควรปรบปร่ง เนื้อหาให้เนนทางกานการใช้ภาษาไทยทางธุรกิจ เพื่อนำไป
ประกอบอาชีพใหม่มากขึ้น โดยให้สอคล้องกับความเป็นจริงของตลาดแรงงานในป้จจุบัน
และขจัความซ้ำซ้อนของ เนื้อหาถบบาง (จำนวน ๓ คน)

๒. เนื้อหาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้มีความเหมาะสมแล้ว (จำนวน ๓ คน)
๓. วิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ควร เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น (จำนวน ๑ คน)

๑. คาน เอกสารหลักสูตรและคู่มือครู

๑. ขณะนี้อาจารย์ภาษาไทยยังขาดเอกสารหลักสูตรและคู่มือครู - ดังนั้นจึงควรจัดทำเอกสารหลักสูตรและคู่มือครู บริการอย่างทั่วถึง เพื่อที่อาจารย์จะได้อาศัยเป็นแนวทางในการสอนให้เป็นแนวเดียวกันหมดทุกคน (จำนวน ๑๓ คน)

๒. เอกสารหลักสูตรและคู่มือครูที่มีอยู่เหมาะสมแล้ว (จำนวน ๑ คน)

๓. ในคู่มือครูควรเพิ่มรายละเอียดบางประการซึ่งคาดว่าจะสอนไม่สามารถจัดทำมาได้ หรือแนะนำรายละเอียดที่ซับซ้อนให้กระจ่างขึ้น (จำนวน ๑ คน)

๒. คาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

๑. ควรมีการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น โดยเฉพาะการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นและให้นักศึกษาได้ปฏิบัติอย่างจริงจังตามเวลาที่มีอยู่ จะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจ คองการ เรียนวิชาภาษาไทย เพราะโดยปกติแล้วนักศึกษาสายอาชีพไม่สนใจวิชาสามัญ (จำนวน ๕ คน)

๒. ควรจัดงบประมาณซื้อสื่อการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้อาจารย์จะได้อาศัยสื่อการสอนจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ (จำนวน ๒ คน)

๓. อาจารย์ที่สอนวิชาเดียวกันควรมีการร่วมมือกันวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปในแนวเดียวกัน (จำนวน ๑ คน)

๓. คาน การวัดและประเมินผล

๑. การวัดและประเมินผลตามที่หลักสูตรกำหนดมีความเหมาะสมแล้ว (จำนวน ๕ คน)

๒. ไม่ควรมีการสอบวัดผลบ่อยเกินไป เพราะจะทำให้เสียเวลาเรียน อาจใช้วิธีวัดผลเคลื่อนละครั้ง หรือวิธีเก็บคะแนนจากกิจกรรม จากการสังเกต การบันทึกพฤติกรรมทางภาษา หรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากการสอบแต่อย่างเดียว (จำนวน ๔ คน)

๓. ผู้สอนทุกคนควรวางแผนการวัดและประเมินผลเสียก่อนเพื่อให้เกิดมาตรฐาน (จำนวน ๓ คน)

๔. ควรมีการวัดและประเมินผลทุกจุดประสงค์ ทุกครั้งหลังจากเรียนจบแต่ละบท (จำนวน ๒ คน)

๕. เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังมีความสับสน ดังนั้นจึงไม่ควรกำหนดเกณฑ์ลงไปตายตัว แต่ควรอาศัยการอิงเกณฑ์และการอิงกลุ่มพร้อม ๆ กัน (จำนวน ๒ คน)

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของอาจารย์ภาษาไทย

๑. ขอให้ทางวิทยาเขตสนับสนุนวิชาภาษาไทยบาง (จำนวน ๕ คน)

๒. รายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาภาษาไทย ควรจะเน้นไปในทางธุรกิจ เพื่อให้นักศึกษาจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (จำนวน ๒ คน)

๓. ขอให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดหลักสูตร เฉพาะสายวิชาชีพ กำหนดแนวทางในการเรียนการสอนอย่างแน่ชัด เพื่อให้อาจารย์จะได้จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (จำนวน ๑ คน)

๔. ขอให้เพิ่มอาจารย์ภาษาไทยให้มากขึ้น (จำนวน ๑ คน)

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

คณาธิการหลักสูตร

๑. ขอให้มีการบริการหลักสูตรให้มากขึ้น โดยเฉพาะโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น (จำนวน ๓๔ คน)

๒. ควรจัดให้มีห้องภาษาไทย หรือมุมภาษาไทย โดยจัดตกแต่งให้สวยงาม เพื่อส่งเสริมการคนควา (จำนวน ๒๔ คน)

๓. ขอให้ห้องสมุดเพิ่ม เติมหนังสือที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยให้มากขึ้น เช่น หนังสือประกอบการเรียน หนังสือวรรณคดี คู่มือ แบบฝึกหัด และนอกจากนี้ยังขอให้เพิ่มวารสารบันเทิงอีกควย (จำนวน ๑๕ คน)

๔. การบริหารหลักสูตรในปัจจุบันนี้มีความเหมาะสมแล้ว (จำนวน ๑๔ คน)

กานจุดประสงค์ของหลักสูตร

๑. ขอให้เน้นการฝึกทักษะทางภาษา เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพให้มากขึ้น
(จำนวน ๒๐ คน)

๒. ขอให้เน้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น
(จำนวน ๑๔ คน)

๓. มีความเหมาะสมแล้วโดยเฉพาะการนำไปใช้ในสังคม (จำนวน ๑๔ คน)

๔. ควรปรับปรุงจุดประสงค์ให้เหมาะกับสายงานธุรกิจ (จำนวน ๑ คน)

๕. ขอให้เน้นทักษะการแก้ปัญหาบาง (จำนวน ๑ คน)

๖. ขอให้เน้นความรู้ทางภาษาไทยให้เทียบเท่าสายสามัญ (จำนวน ๑ คน)

กานอัตราเวลาเรียน

๑. อัตราเวลาเรียนที่ระบุไว้ในหลักสูตร เหมาะสมแล้ว (จำนวน ๗๕ คน)

๒. ขอให้เพิ่มเวลาเรียนเป็น ๔ คาบ / สัปดาห์ (จำนวน ๑๕ คน)

๓. ขอให้ลดเวลาเรียนในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปลง (จำนวน ๓ คน)

กานเนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป

๑. มีความเหมาะสมแล้ว (จำนวน ๒๑ คน)

๒. ขอให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี
ทักษะการใช้ภาษา การใช้ภาษาไทยธุรกิจให้มากขึ้น (จำนวน ๑๗ คน)

๓. เนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนควรนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (จำนวน ๕ คน)

๔. ขอให้ลดเนื้อหาวิชาการลงและเพิ่มเรื่องสั้นให้มากขึ้น (จำนวน ๕ คน)

๕. ขอให้เน้นเนื้อหาที่สามารถเข้าใจง่าย ถูกต้อง และแม่นยำ (จำนวน ๒ คน)

๖. หนังสือเรียนประจำวิชายังมีขอบกรอบทางด้านการพิมพ์ (จำนวน ๑ คน)

๖. คาน เนื้อหาวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์

๑. ขอให้เพิ่ม เนื้อหาที่เกี่ยวกับภาษาไทยทางธุรกิจ เพราะจะได้สามารถใช้ประกอบอาชีพได้ (จำนวน ๓๓ คน)
๒. ควรปรับปรุง เนื้อหาใหม่มีความทันสมัย และควรแทรกเรื่องอื่น ๆ นอกจากเนื้อหาทางธุรกิจ เช่น เรื่องมนุษยสัมพันธ์ หรือกรณีตัวอย่าง เพื่อการศึกษา (จำนวน ๕ คน)
๓. ควรลดเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนลงบาง (จำนวน ๓ คน)
๔. ควรเน้น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น (จำนวน ๒ คน)

๖. คานการจักกิจกรรมการเรียนการสอน

๑. ขอให้อาจารย์จักกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นกิจกรรมในชั้นเรียน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้นและสม่ำเสมอ เพื่อให้นักศึกษาได้จักทำงานร่วมกัน และได้แสดงออกในทางที่เหมาะสม กิจกรรมที่เสนอแนะคือกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา รวมทั้งการศึกษานอกสถานที่ (จำนวน ๑๐๔ คน)
๒. อาจารย์และนักศึกษาคควรร่วมมือกันจักกิจกรรมการเรียนการสอน (จำนวน ๕ คน)
๓. ขอให้อาจารย์ให้สื่อการสอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะ สไลด์ และวิดีโอ (จำนวน ๕ คน)
๔. ขอให้อาจารย์ใช้วิธีสอนที่นอกเหนือจากการบรรยายหรืออธิบาย เช่น การสาธิต การใช้สถานการณ์จำลองในเนื้อหาที่เกี่ยวกับธุรกิจ (จำนวน ๔ คน)
๕. กิจกรรมที่จักขึ้นถ้าไม่ใคร่สงเสริมการเรียนการสอนควรลดลงบาง (จำนวน ๔ คน)
๖. ขอให้อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนก่อนที่จะสอนทุกครั้ง (จำนวน ๓ คน)
๗. กิจกรรมการเรียนการสอนเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้มีความเหมาะสมอยู่แล้ว (จำนวน ๓ คน)

กานการวัดและประเมินผล

๑. ควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใหม่มากขึ้น เช่นวัดผลทุกครั้ง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท เพื่อให้ นักศึกษากระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น (จำนวน ๓๗ คน)
 ๒. การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรปัจจุบันกำหนดมีความเหมาะสมอยู่แล้ว (จำนวน ๑๘ คน)
 ๓. หลังจากการวัดผลแล้วอาจารย์ควรแจ้งผลให้นักศึกษาทราบทุกครั้ง โดยอาจจะแจ้งก่อนสอบกลางภาค หรือก่อนสอบปลายภาคก็ได้ เพื่อให้ นักศึกษาได้ปรับปรุงตนเองทันก่อนสอบ (จำนวน ๗ คน)
 ๔. ควร เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลบ้าง (จำนวน ๖ คน)
 ๕. ควรแจ้งวิธีการวัดผล และประเมินผล รวมทั้งแนวทางในการประเมินผลให้ ชูเรียนทราบ (จำนวน ๖ คน)
 ๖. ขอให้อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลอย่างอื่น บ้างนอกเหนือจากการสอบ เช่นการถามตอบปากเปล่า (จำนวน ๕ คน)
 ๗. ไม่ควรออกข้อสอบให้ยากจนเกินไป (จำนวน ๓ คน)
 ๘. ควรวัดและประเมินผลตามความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน (จำนวน ๒ คน)
 ๙. ไม่ควรวัดผลมากจนเกินไป (จำนวน ๑ คน)
- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษา
๑. ขอให้มีการศึกษานอกสถานที่บ้างตามความเหมาะสม เช่น ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง (จำนวน ๑๓คน)
 ๒. ควร เชิญวิทยากรมทุทรงคุณวุฒิจากต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่นักศึกษาบ้าง (จำนวน ๔ คน)
 ๓. ควรจัดอบรมวิธีการสอนแก่อาจารย์ภาษาไทยบ้าง เพื่อจะได้สอนสนุก (จำนวน ๓ คน)

๔. ควรจัดให้มีห้องกิจกรรมชมรมภาษาไทย และให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม (จำนวน ๒ คน)
๕. ควรจัดชั่วโมงภาษาไทยไว้เป็นชั่วโมงต้น ๆ ทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย (จำนวน ๑ คน)
๖. ควรจัดคาบเรียนเพิ่มเพื่อใช้สรุปเนื้อหาหนังสือเรียนนอกเวลา (จำนวน ๑ คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย